

Beszámoló

Óriási megtiszteltetés volt számomra Communitas ösztöndíjasnak lenni.

Mint fiatal pályakezdő megtapasztalhattam, hogy milyen, amikor a színésznek meg van kötve a keze, és teljesítenie kell azokat az elvárásokat, amit adott esetben, például egy rendező elvár tőle. Hiszen az előadások, amikben egy intézményes rendszerben részt vesz egy színész, nem a saját víziója, hanem a rendezőé, a színésznek ehhez kell alkalmazkodnia és a maga módján a legtöbbet nyújtania.

Úgy gondolom, hogy minden színésznek, a pályája során, elérkezik az a pont, hogy igénye legyen arra, hogy valami sajátot hozzon létre. Hogy megtapasztalja a legnagyobb alkotói szabadságot. Mindezt megtapasztalhattam az utóbbi évemben s ezt a Communitas Ösztöndíjnak köszönhettem.

Az ösztöndíjat egy egyéni előadás tervével pályáztam meg, amit sikerült is megvalósítani. A központi tematikám az emberi test viszonyulása volt egy bábéhoz. Alapanyagul szolgált Máté Angi Mamó című kesregénye. Ez egy olyan szöveg, ami már évek óta foglalkoztatja a fantáziámat. Középpontban egy kislány áll, akit körbevesznek a valóság zord körülményei, morc nagyanyja. De mindazt a zordságot, amit tapasztal, fantáziája kiszínezi és megtanítja a nézőknek, hogy mindig van vigasz.

Az előadás létrejöttének helyszínt biztosított a sepsiszentgyörgyi Cimborák bábszínház.

Nem szokványos módszerrel hoztuk létre az előadást, hiszen kinevezett rendező nem volt. Legfőbb társam Szabó Emese volt ebben a munkában, aki elsősorban dramaturgi pozícióban töltött be, de mindez mellett külső szem, tanácsadó és olykor a gondolataim megfogalmazója is volt.

Az ösztöndíjnak az anyagi oldalát leginkább az alapanyagok és kellékek beszerzésére költöttem.

Ugyanakkor az ösztöndíj nyújtotta szabadságot teljesen felhasználtam. Hiszen a Cimborák Bábszínház teret biztosított a projektnek, de az alkotói szabadságot rám ruházta s ez az ösztöndíjnak volt köszönhető. Megtapasztalhattam, hogy a színházcsinálás mennyi felelősséggel jár, döntésekkel, elhatározásokkal. Ugyanakkor mennyi játéknak ad teret.

Hálás vagyok az elbíráló bizottságnak, hogy bizalmat alapoztak nekem, az ösztöndíjprogramnak, hogy támogatta a munkámat, a Cimborák Bábszínháznak, hogy helyszínt adtak nekünk, a társaimnak akikkel csodálatos volt a közös munka, az együtt

gondolkodás. Úgy érzem, rengeteget tanultam ebből a folyamatból és több lettem emberileg és alkotóilag egyaránt. Megemlíteném a társaim nevét, akik nélkül nem jöhetett volna létre az előadás: Szabó Emese dramaturg, Visky Péter zeneszerző, Nagy Lázár József külső szem, Péter Orsolya, a Cimborák Bábszínház vezetője. Köszönöm!